

Suzanne Peters

Blijf bij me!

liefdesroman

 Uitgeverij Oorsprong

Hoofdstuk 1

Katja belde aan bij het huis. Ze vond het toch wel erg spannend. Het was de tweede keer dat ze op visite ging bij de hondenfokker en deze keer zou ze een hondje kiezen uit het nest. Over een paar weken kon ze het diertje mee naar huis nemen.

Ze had lang nagedacht over een hond. Veel getwijfeld, maar toch de knoop doorgehakt. Ze was bij meerdere fokkers van dit ras geweest, maar hier voelde het goed. Ze had gekozen voor een Australian Shepherd. Geen bekend ras, maar toen ze er meer over leerde, was ze meteen verliefd geworden.

De deur ging open en Gerard, de fokker van het nestje, keek haar met een vriendelijke blik in zijn ogen aan. “Fijn dat je er bent,” zei hij en schudde haar hand. Ze liep met hem mee naar binnen en werd meteen begroet door twee honden. Ze hadden wat weg van Border Collies en hadden net zoveel energie. Alleen waren ze een stuk groter en hadden ze een andere uitstraling. Katja begroette de dieren en liep daarna naar de puppyren.

De vijf puppy's waren al flink gegroeid sinds de vorige keer. De eerste keer dat ze hier was ging het lopen nog niet heel gemakkelijk. Nu waren ze een

stuk groter en zag ze twee hondjes met elkaar stoeien. Het waren net een paar pluizenbollen. Vijf puppy's en één van deze schatjes zou over een paar weken met haar meegaan.

“Wil je wat drinken?” vroeg Gerard.

“Thee graag.”

Gerard deed de puppyren open zodat ze de hondjes van dichtbij kon bekijken en zette daarna de waterkoker aan. Katja ging op haar hurken zitten en glimlachte toen één van de hondjes op haar af kwam. Het was een red merle hondje. Er was nog een andere red merle. Ook waren er twee blue merles en een red tri. De merles hadden haar voorkeur. Merle betekende dat de kleuren erg door elkaar liepen. Het had wel wat. Toch vond ze alle honden even leuk. Ze hadden allemaal iets unieks en leuks.

Niet veel later zat ze op de bank en Gerard vertelde wat hij de laatste weken allemaal had gedaan. De honden werden goed gesocialiseerd en waren zelfs al even op de markt geweest. Af en toe hoorde ze wat gekef en gejank.

“Heb je een voorkeur?” vroeg Gerard na een tijdje. Nu was het moment daar: Katja zou eindelijk te weten komen welk hondje van haar werd. Ze schudde haar hoofd. “Zoals ik de vorige keer zei, zoek ik vooral een maatje. Ik zou ook graag een hond

willen die bij mijn persoonlijkheid past.”

Gerard knikte. “Wat dacht je van een red merle hondje? Een reutje? Hij is wat rustiger en ik heb het idee dat hij wel bij je past. En aangezien jij alleen woont, zul je ook echt een band met hem krijgen.”

Katja keek naar de hondjes die druk aan het spelen waren. “Welke is het?”

Gerard stond op en wees de hond aan. Hij rende achter een andere puppy aan. Het was niet het hondje dat haar meteen had begroet. Dat was ergens maar goed ook: het was haar eerste hond en een wat rustigere leek haar beter. De Australian Shepherd had prachtige blauwe ogen en keek haar aan met een nieuwsgierige blik.

“Hallo,” zei ze. “Jij wordt dus mijn hondje.”

Het dier keek haar alleen maar aan en kwispelde even met zijn staart. Het voelde goed, deze hond. Ze aaide hem en sprak daarna met Gerard af wanneer ze hem kon halen en hoe het zat met de betaling.

Op weg naar huis had ze een brede grijns op haar gezicht. Nog een paar weken wachten en ze kreeg een echt maatje. Ze moest ook nog een naam voor hem bedenken. Wat was leuk? Nog geen minuut later wist ze het al: Taz.

De afgelopen weken waren hectisch voor Katja geweest. Ze had de hondenspullen aangeschaft en zich ingelezen in het hebben en houden van een puppy. Ook was het erg druk geweest op haar werk. Hoe zou dat gaan als ze Taz eenmaal had? Hij zou veel aandacht krijgen op de manege van alle mensen die er kwamen. Hoe zou hij reageren op de paarden? Nu was ze met haar tante Debby naar de fokker gegaan. Katja ging liever niet alleen, omdat ze nog best een stuk moesten rijden en Katja Taz op schoot zou houden.

Gerard deed de deur open en stelde zich voor aan Debby. Daarna liet hij hen binnen. Er waren al een paar puppy's weg, zag Katja. Ze glunderde toen ze Taz zag. Wat was hij leuk en hij had nog steeds van die prachtige blauwe kijkers. De kans was groot dat de oogkleuren nog zouden veranderen, bij Australian Shepherds was het heel normaal om verschillende kleuren ogen te hebben.

“Heb je al een naam bedacht?” vroeg Gerard.

“Taz.”

“Leuk!”

Hij liet haar de papieren en het contract zien. Ze betaalde Gerard en zette haar handtekening. Daarna kreeg ze nog wat andere tips.

“Ik heb ook nog wat puppypakketten voor je,” zei

Gerard. Hij wees naar een stapel. “Dat mag je allemaal meenemen.” Het waren een stuk of vijf pakketten van bekende merken van hondenvoedsel. Katja keek verbaasd naar de enorme berg spullen. Voorlopig had ze hondenvoer genoeg!

“Ik zal ook een stukje deken meegeven, zodat hij de geur van thuis heeft,” zei Gerard en hij pakte een schaar om een stuk af te knippen.

Katja keek naar haar tante. “Spannend hè?”

“Inderdaad, maar je kunt dit vast. Je bent een echte dierenvriend en je hebt er lang over nagedacht.”

Katja wist dat haar tante gelijk had, maar toch vond ze het erg opwindend. Ze had nog nooit eerder een hond gehad. Er was vast een heleboel waar ze tegenaan zou lopen. De afgelopen weken had ze al heel veel gelezen over het opvoeden van een puppy en ze had zich ook alvast aangemeld voor de puppy-cursus. Toch had ze soms nog wel twijfels. Het was fijn dat Gerard tijdens het eerste bezoek al had gezegd dat hij vertrouwen in haar had. Hij vertelde zelfs dat hij altijd wel kritisch was en niet iedereen zomaar een hond verkocht. Bij de andere twee fokkers waar Katja was geweest, ging dat heel anders. Ze leken vooral voor het geld te gaan. Nee, deze fokker was toch echt een stuk beter.

Er werden nog wat zaken doorgenomen en

daarna was het tijd om te gaan. Buiten lieten ze Taz nog een keer plassen en daarna stapten Katja en Debby in de auto. Katja hield Taz op schoot en voor de zekerheid had ze ook een kartonnen doos voor het diertje, waar hij in kon liggen. Debby startte de auto en Katja zwaaide naar Gerard terwijl ze de straat uit reden.

“Je eerste hond,” zei Debby. Ze klonk trots.

“Inderdaad.” Taz bleef niet stilzitten en het kostte Katja moeite om het diertje vast te houden. Ze moesten nog wel een eind rijden naar de Veluwe.

“Als je ergens tegenaan loopt, dan kun je het aan ons vragen.”

Ze was blij met dit aanbod. Haar oom en tante hadden zelf twee honden en vroeger nog veel meer honden gehad.

Debby en Ton hadden een eigen boerderij met een manege. Katja kwam er vanaf haar jeugd al erg vaak. Toen de stalknecht moest stoppen vanwege gezondheidsredenen, boden haar oom en tante haar een baantje aan. Nu werkte Katja al twee jaar op de manege en ze woonde in een eigen gedeelte van de boerderij. Haar woning was niet groot, maar ze had alles wat ze nodig had. De baan als stalknecht was een zware baan, maar ze vond het heerlijk om dagelijks bij de paarden te zijn. De komende weken zou ze

wat minder werk verrichten. Ton had aangeboden tijdelijk haar taken over te nemen. Taz moest eerst maar wennen aan zijn nieuwe omgeving, vond hij. Katja was haar oom dankbaar voor het aanbod.

De weg naar huis verliep goed. Twee keer stopten ze om Taz te laten plassen en daarna kwamen ze aan bij de boerderij. Katja had vandaag geen afspraken gemaakt met mensen in haar omgeving. Ze begreep dat het voor het jonge hondje al een hele verandering was. Weg van zijn broertjes en zusjes en opeens in een heel andere omgeving. Dat was toch wel heel wat anders.

“Bedankt dat je met me meereed,” zei Katja.

Haar tante knikte even. “Geen probleem.”

Ze liepen samen naar binnen en Katja zette het kleine hondje op de grond. Vreemd, dat dit pluizige diertje nog zo veel moest groeien. Taz begon meteen te snuffelen en rond te lopen door de woonkamer. Katja zette wat water en eten neer.

“Ho, dat gaat niet goed,” zei Debby.

Katja keek verbaasd op. “Wat niet?”

Debby wees naar Taz, die een drolletje op de vloer had gelegd. Katja pakte wat wc papier om het op te ruimen. “Je bent een kleine stinker,” zei ze, toen ze de vloer had schoongemaakt. De hond kwispelde als antwoord.

“Ik laat jullie alleen,” zei Debby. “Ik heb nog genoeg te doen vandaag. De paarden moeten verzorgd worden.”

“Bedankt voor alle hulp,” antwoordde Katja. “En succes met de paarden.”

Haar tante verliet de woning en Katja keek naar Taz. Wat was ze blij met hem! Haar eerste hond en hij zou een geweldig leven krijgen, daar zou ze voor zorgen. De komende tijd zou fantastisch worden. Dat wist ze zeker! Ze keek echt uit naar de periode waarin ze Taz alles zou leren wat hij moest weten.

Hoofdstuk 2

Katja liep met Taz het terrein van de hondenschool op. Ze had er enorm veel zin in. Haar eerste les! Ton en Debby hadden gevraagd of het wel echt nodig was een puppencyclusus te volgen. Ze wist toch al zoveel van dieren? Ze vond van wel. Ze had wel wat ervaring met de honden van haar oom en tante, maar een puppy was toch heel anders. Vorige week hadden ze al een introductie gehad, zonder hond. De instructeur die ze hadden was daar helaas niet bij, dus iemand anders had hen de informatie gegeven die ze nodig hadden. Zo kregen ze de regels te horen die bij de hondenschool gelden.

Katja zag een paar van haar groepsgenoten staan met hun puppy's. Wat leuk om te zien welke hond iedereen had. De vorige keer had iedereen wel iets over de honden gezegd, maar het was toch heel anders om ze te zien.

Taz leek zich ook heel erg te vermaken met al die honden. Op de manege had hij de honden van Ton en Debby al leren kennen en de afgelopen weken was de hond ook echt als een magneet geweest. Iedereen wilde hem zien. Katja had twee weken rustig aan gedaan en Taz laten wennen aan de nieuwe situatie.